1.
перфокарта зими
чорні грудки ворон у заметі
а ми тринькаємо на каву –
ти – трамвайний квиток
я – півгодини у бібліотеці
нема на нас митника – часу

пара над синім горнятком
знаю так недоречно
випорпувати з пам’яті
як із промерзлого снігу
профіль дівчини із крамниці цукерок

мале цуценя лиже руки
стану йому мамою –
на мале цукерку

бачу крізь око вікна –
та дівчина тобі усміхнулась

2.
Холодно, майже боляче.
Сонно мені, сліпо.
Як молоко коров’яче,
Сніг на долоні сипле.
Певно, усе ще з осені –
Яблука у вітрині.
Може, чужою гостею
Стану для тебе нині.

3.
мовчу мовчу а все ж –
ти маєш і мене

і осінь
і сад у вікні
і гітару
і бутель з вином
і білу стіну
чого тобі ще не занадто?